

jeg Buss har lært mig for mange Aar tilbage — det er dem, der er mellem de Høie og Smaaafolkene, der kjøber Kunstsmør, fordi de tro, at det er ikke gaaet rigtig til med Natursmørret, som gaar gjennem de mange Hønder, og at det er bedre med Kunstsmørret, som gaar gjennem Maskinen. Man siger, at dette deilige Kunstsmør er saadant et sundt og nærende Produkt. Jeg vil gjerne spørge, hvad Garanti have vi for, at det er sundt og nærende, jeg vil spørge, hvor kommer Talgen fra, hvor er den Talg produceret? Er den afbrændt i Vitriol, eller hvorledes er den behandlet? Skal det være sundt? Nei, kom med Beviser, saa sig vi Tak derfor. Jeg har havt Leilighed til i disse Aftener at tale med adskillige Smaaafolk her i Byen, almindelige Arbeidere, og de sigte: Nei, før vi risikere at gaa hen og kjøbe Kunstsmør, som vi ikke begribe, hvoraf det er sammensat, og som vi maa betale med 70—80 Ore for Pundet, saa kjøbe vi hellere Fedt til 50 Ore, det vide vi, hvad er. Jeg vil paa den anden Side sige, at naar vi have disse to Slags Produktioner fra Landmanden, nemlig Smør og Flæst, saa maa han, naar det ene bliver for dyrt, benytte sig mere af det andet, og i de senere Aar, da Smørret har faaet en rigere Affætning, saa har han tilført det Dobbelte af Svinebeholdningen, af Fedt og Flæst, til Kjøkkenet, af hvad han har gjort i Forveien, og naar Landmanden er taknemlig for det, saa maa Husmanden og Arbeideren ogsaa være det. Jeg skal ikke forkleine det ærede Medlem for Dens Amtss Bdie Valgtreds (Berntsen), som har saa varmt et Hjerte for Husmændene paa Landet, men jeg har gjort lidt andre Erfaringer paa Landet. Vi have en hel Del Husmænd i alt Fald i Brænderup Sogn — og ikke mindre i Sørslev Sogn — som sidde fuldt saa godt i det som en Del af Gaardmændene, det er jeg sikker paa, kan konstateres; i alt Fald have disse Folk hver et Stykke Have og sidde i en ret god Stilling, og disse Tider trykke slet ikke saa forferdeligt paa Husmændene eller Indsidderne eller de jordløse Husmænd paa Landet. Nei, der er andre Klasser, de trykke haardere paa, det er i de store Byer og særlig i Kjøbenhavn, men ude paa Landet er der ingen Husmand, der ikke har lidt Have og tjener lidt om Sommeren og faar lidt i Saltkarret om Efteraaret eller som ikke staar i Forhold til en og anden Mand, som han kan gaa hen til og faae en lille Hjælp af. Nei, det trykker ganske anderledes i de store Byer, derfor siger jeg, at naar de Fattige kunne faae Brødet til de Priser, vi have, og kunne faae Fedt og Flæst

af vor egen Produktion her hjemme, saa er der ingen stor Fare for Smaaafolk, og lad os Alle være taknemmelige for, at vi i den Retning have det, som vi have det, og saa kunne faae de Stillingen for vort Smør, som Buss talte om.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem nævnte et Par Gange et Medlem ved Navn; dette er efter Forretningsordenen ikke tilladt.

B. Holm: Ja, dersom Tilstanden og dersom Opfattelsen af det foreliggende Spørgsmaal var saaledes blandt Arbeiderstanden, som den ærede sidste Taler skildrede det, nemlig at der er ingen Fare, saalænge vi have Fedt og Flæst og indenlandske Produkter, og at det kunde være nok at have dem, og dersom Forholdene paa Landet vare som han skildrede dem, var der maasse ikke saa megen Grund for Arbeiderne til at være saa utilfredse med Forholdene, som jeg mener, at de er. Men jeg skal dog, forinden jeg gaar over til selve det foreliggende Lovforslag, sige til det ærede Medlem, der nu talte, at jeg tror, at han har vist lige saa lidt Berettigelse til at tale om, hvad Arbeiderne i Kjøbenhavn og Mellemstanden her mener om dette Spørgsmaal, som den Meddaktør, der forleden Dag var paa Kallundborgmødet, og der foregav, at han talte paa Arbeidernes Vegne, samt til Trods for, at det er en faktisk Usandhed, sagde, at han vilde i den nærmeste Tid staa som Arbeidernes Kandidat til Folkethingsvalg. Det kommer ikke an paa, at tale med En og Anden, som man træffer hist og her i Byen, snakte for ham og faae ham til at sige, at man godt kan nøies med Fedt, naar man ikke kan faae Smør. Det er ikke det, det gjælder om, men Sagen dreier sig om, hvorledes en hel Stand kommer til at staa, naar dette Lovforslag vedtages, og ikke, hvorledes en Enkelt opfatter det. Det er det, som Enhver maa erkjende, der vil være med til at tale om Vedtagelsen af en Lov, der som denne Lov efter mit Begreb gjør, giver en Bestyttelse for en Stand og en Forholdsregel mod en Anden, altsaa er en Klasselov. Med Hensyn til en saadan nytter det ikke at tale om, hvad en Enkelt hist og her i Byen, som man har truffet, har ment. — Da dette Lovforslag sidst forelaa til Behandling her i Salen, udtalte, som det allerede er berørt af det ærede Medlem for Ribe Amtss Bdie Valgtreds (Buss), Socialisterne sig mod Forslaget, og vi vare den Gang i den heldige Stilling, at den, som den Gang talte paa vore Vegne, nemlig den daværende